

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 294. — ŠTEV. 294.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 16, 1911. — SOBOTA, 16. GRUDNA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Central Fed. Union o zadevi McNamarov.

Delavska centrala je končno izdala izjavo, v kateri odklanja odgovornost za čine posameznikov.

APEL ČLANOM UNIJ.

Izjava vsebuje poziv organiziranim delavcem, naj se trdno postavijo v bran svojim nasprotnikom.

Central Federated Union je pričakovan izjavo o zadevi bratov McNamarov.

Izjava navaja v posameznih točkah, da je potrošila znana Erectors Association v zvezi z Merchants Manufacturers' Association kot sovražnica organiziranih delavev že več milijonov, da bi uničila organizacijo delavev. Sedaj izrabljuje priznanje bratov McNamarov proti delavev, danične ne klíče za čine posameznikov vse organizacije na odgovor.

Dasi zadeva še ni popolnoma razrešena, in dasi večina prizadetih oseb še ni znana, skusajo pristeti ves svet do tega, da bi nastala nasprotja proti delavskim organizacijam. Zato je torej sveta dolžnost delavev, braniti svoje organizacije in čuvati svoje koštne.

Ker se pripravlja zvezna vlada za preiskavo delavskoga gibanja, je dolžnost vseh unij, podati izjavo, glasom, katere so pripravljene vsak čas predložiti svoje knjige v svrhu preiskave. To pa pod pojmom, ako upogleda vlada tudi knjige Erectors ter Merchants & Manufacturers' asociacije, da ugotovi, kako velikanske svote so bile že izdane za uničenje delavskih organizacij. Končno vsebuje izjavo poziv delavcem, da naj trdno drže z organizacijami, naj se ne umaknejo niti za palec, naj možate čuvati svoje pravice in da naj mirno pričakujejo trenotka, ko bodo preiskava končana, kajti organiziranemu delavstvu ni mogče očitati nič nepostavnega.

Preiskava bodo celo v korist delavskemu gibanju.

Resolucija je bila enoglasno sprejeta.

Parnik zgorel.

Boston, Mass., 15. dec. — Parnik "Chesapeake", Anglo-American Oil družba, ki je odplul dne 1. dec. iz New Yorka proti Alžirju in Benetkam, je postal dne 10. decembra na visokem gorju žrtev plamen. Decker, kapitan križarke "Chester", ki je prisel danes semkaj iz Tripolisa, je namanil, da je uglel gorečo ladjo na 38.19 stop. severne širine in 46.58 stop. zapadne dolzine, torej 150 milij južno izvan prave smeri. Istočasno so videli tudi neko neponzano ladjo, in iz tega sklepa kapitan Decker, da se je možno ponosrečenega parnika, broječe 29 oseb, rešilo.

Denarje v starob domovini

pošljamo:

za \$ 10.35 50 kron,
za 20.50 100 kron,
za 41.00 200 kron,
za 102.50 500 kron,
za 204.50 1000 kron,
za 1020.00 5000 kron.

Poštarina je vložila pri tek svetkih domov, se nahajane svete poštnosti izplačuje brez vinsanja edinika.

Nalo denarje pošljivo izplačuje e. kr. poštni kralunski urad v 11. dež. dne.

Denarje nam poslati je najprišlo do \$50.00 v gotovini v pripremam ali registriranim pisma, vedje mesečne po Denomestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.
614 St. Oak Ave., K. E.,
Cleveland, Ohio.

Carinska politika Združenih držav.

Aldrich-Payne tarif bodo sprenesjen, tako da bodo nekatere evropske države zelo oškodovane.

ŠILO ZA OGNJIVO.

Avstrijsko-Ogrska, Nemčija, Italija in se nekaj drugih držav prizadete.

Washington, D. C., 15. dec. — Kakor se čuje, bode naša vlada zvišala nekaterim evropskim državam, v prvi vrsti pa Avstro-Ogrski, Nemčiji, Italiji, Belgiji in Portugalski carini, ker delajo pri določitvi carine razliko med našim in drugim izvozom.

Državni tajnik je izjavil, da želi predsednik Taft sprememb, ozirou izpopolnitve Aldrich-Payne tarifa, in sicer na tak način, da bodo predsednik imel pravico, določiti za uvoz iz dežel, ki delajo med našim in drugim izvozom.

Tomu je bil ujet, in Turki so ga prisili, da se je bojeval z njimi proti Italijanom.

Posrečilo se mu je po pobegniti. Tomu se poda jutri od takoj v Tripolis, kjer bode poveleniku italijanske vojske, generalu Canevu, poročali o turških in arabskih četah.

Carigrad, Turčija, 15. dec. — Uradniki turškega vojnega urada zatrjujejo, da se poslužujejo italijanski vojaki v Tripolis takoj imenovanih dumdam krogelj.

Rane, ki jih napravijo te kroglice, so smrtno nevarne, ker zastrupijo kri.

Tukaj vlada veliko ogorčenje proti glavnemu uradniku vojnega urada, katero obožujejo, da so pustili v Tripolis poslane turške čete brez živl. V uradnih prostorih velikega vezirja in vojnem ministru so baje našli že mnogo bomb.

TUJCI NA KITAJSKEM V NEVARNOSTI.

V Chang Po, kjer so bili prigodom bokserske vstave požgani misijoni, je nastalo nevarno gibanje

iz istih razlogov se zahteva do dathna carina tudi za druge države.

—

—

—

Amoy, Kitajska, 15. dec. — Protutujem vlada v Chang Po, kjer so bila za časa bokserske vstave leta 1906 požgana angleška in misijonska poslopja, vladu veliko ogorčenje proti tujecem. Po mestu so nabili nezadovoljni ponoči lepake, ki vsebujejo grožnje proti tujecem. Vojaska guverner južnega dela Fo-Kien je naprosil inozemske konzule, naj pokličejo vse misijonarje iz province Amoy. Oblasti so izjavile, da ne prevzamejo nobene odgovornosti za varnost misijonarjev v sredini province.

—

—

—

Whiskey v Oklahomi.

Oklahoma City, Okla., 15. dec. — Kazenski oddelek apelacijskega sodišča je danes natančno določil, koliko alkoholne piščane sume imeti vsaka oseba s takojmenovanimi subimi jetri doma, oziroma v pisarni. Razsodba se glasi, da sme vsakdo imeti doma eno galono kriščnogaklo zgnanja, v pisarni pa en kvart. Če pa spije kdo vsak dan eno galono zgnanja, torej na leto 365 galon, tudi ni nobenemu nič mar!

—

—

Nenadna smrt.

61 let stari George Lauer, s št. 373 izt. 135, ulica v New Yorku, se je zgrudil na 133. St. postaji nadaljnje železnične mrtve na tla. Zadela ga je kap.

—

—

—

K OBRAVNAVI PROTI TRUSTU ZA MESO.

John S. Miller, Senator Kenyon, Judge Carpenter.

Nesoglasje med Turki in Arabci.

Nek begunec turškega tabora priovede, da se nahajajo Turki v skrajno slabem položaju.

ZIVIL PRIMANJKUJE.

Italijanske čete v Tripolisu strelijajo s takoimenovanimi dum-dum krogli.

Malta, 5. dec. — Kakor poroča

nek iz turškega tabora pogebli in ravnokar semkaj došli Maltežani po imenu Tomina, se nahajajo turški in arabski čete, ki so se umaknile v oaze precejdalec od tripolitanskega obrežja, v skrajno slabem položaju.

Tomina zatrjuje, da se mohamedanske čete vsled primanjkovanja živil ne morejo več držati. K temu pristavljajo, da so nastala med Arabci in turškimi četami resna nesoglasja: od prvih jih je še mnogo desertziralo.

Tomu je bil ujet, in Turki so ga prisili, da se je bojeval z njimi proti Italijanom. Posrečilo se mu je po pobegniti. Tomu se poda jutri od takoj v Tripolis, kjer bode poveleniku italijanske vojske, generalu Canevu, poročali o turških in arabskih četah.

Carigrad, Turčija, 15. dec. — Uradniki turškega vojnega urada zatrjujejo, da se poslužujejo italijanski vojaki v Tripolis takoj imenovanih dumdam krogelj.

Rane, ki jih napravijo te kroglice, so smrtno nevarne, ker zastrupijo kri.

Tukaj vlada veliko ogorčenje proti glavnemu uradniku vojnega urada, katero obožujejo, da so pustili v Tripolis poslane turške čete brez živl. V uradnih prostorih velikega vezirja in vojnem ministru so baje našli že mnogo bomb.

—

—

—

Pod amerikansko zastavo.

Red Star parobrodna družba je vložila prošnjo na kongres, naj ji bodo zopet dovoljeno, da pljujeta tukaj zgrajena ladji "Kroonland" in "Finland" pod amerikansko zastavo. Parnika sta se prej plula pod našo zastavo, toda družba jima je pozneje določila

—

—

—

Opravičeno očitanje.

Washington, D. C., 15. dec. — Louis D. Brandeis je gruel včeraj v zbornici proti vodji trusta za jedlo, Garyn, ki je kupil svoji sopriga za Božič biserni ovratne vrednosti \$500,000. Poslane Brandeis je reklo, da je bil denar za ovratnice izprečan iz delavev, zaposlenih pri trustu, in da nosilci ne more prinesti sreče.

—

—

—

K OBRAVNAVI PROTI TRUSTU ZA MESO.

John S. Miller, Senator Kenyon, Judge Carpenter.

Photo of Judge Carpenter by American Press Association.

Naša slika nam kaže sodnika, zagovornika in drž. pravdnika

v zanimalni obravnnavi, ki se vrši sedaj v Chicago, Ill., proti mesarskemu baronu. Dosedal imata oči stranki že 700,000 dolarjev stroškov.

Druzava je potrosila največ denarja za preiskavo, obožnenci pa za svoje odvetnike. Obravnava vodi sodnik Carpenter, glavni zagovornik oboženih milijonarjev je odvetnik John S. Miler, a

zvezni senator William S. Kenyon zastopa državo.

Triangle obravnava. Nadaljni dokazi.

Sodisce je priprustilo po dvadnevem upiranju za dokaz ključavnico sežganih vrat.

TOŽITELJEVA ZMAGA.

Zaslišani izvedenec je izjavil, da vsled zaprte ključavnice ni bilo mogoče odpreti vrat.

London, Anglija, 15. dec. —

Zbornica je sprejela predlogo o zavarovanju delavcev za slučaj bolezni ali brezdelnosti.

—

PROTI TRUSTU ZA MESO.

V Londonu je vladalo največje razburjenje radi vesti, da je bil kralj Jurij umorjen.

—

UMOR JE UMOR.

Organizovani delavci morajo privstat na tem, da njih voditelji ne rabijo sile.

—

London, Anglija, 15. dec. —

Zbornica je sprejela predloga danes predstavnika "Outlook" o zagovornikih zločinskih bratov McNamara.

—

TRIJE KANONI UKRADENI!

Vsled ponavljajočih se slučajev vohunstva v Nemčiji ima tudi Avstrija strah pred njimi.

—

—

—

Iz Avstro-Ogrske.

Vohunom na sledu.

V vojaških krogih na Dunaju vla- da veliko razburjenje radi tat- vine v arzenalu.

—

—

V tisti deželi.

Tone Rakovčan.
—

Kako prijetno, kako krasno je v tisti deželi! Nikjer na celiem svetu ni tako lepih, belih cest, nijker takih zlatih vrtov, nikjer ne šumni gozd takoj bajno, skrivenostno! Sred deželi se vije srebrna voda, čista ko biser, sredi nje se zibljejo latki čolnički, sredi čolničkov sedo zaljubljeni pari in sredi teh si podajati roki dve greci sriči v sladki ljubnini — vse tako bajno kakor v deveti deželi.

Palace tako visoke, da jih človeško oko konaj doseže; vrhujih plapolajo veselo mujhine zastavice. Na oknih raznobarevnne etevke, na balkonih pa njih se stre, nezne gospice, katerih beli prstki svigajo po tipkah salonskih klavirjev — ne, pardon — gospice tam sploh igrajo samo kitare, mandoline, citre in kvečjeno harmoniko. A kako!! Slavček se di vruh zastavice in posluša; v sreču ga razjeda bleda zavist, ker ima tako konkurenčne. Se celo čren krokar, ki se malekodaj izgubi v dolične kraje, prizna, da on ne zna tako, pa naj se trudi, da mu znoj lije po smrdečem klinju.

Po vrtovih se blišči sadje, kate rega se v najbolj južnih krajinah morbiti. Za česnje se tam ljudje nemijo, pač pa, ljubijo melome, špargle, ohrov in drugo tako prikuho, ki raste po drevju v tisti zlatih vrtovih. Pisani pavci se šopirijo, se prilizujejo vdomače nim nestrupenim kačam, ki se solnčijo na klopicah in juri prepevajo klanferske pesmi. Tam imajo pavci bolj lep, čist glas, kot pri nas najbolj črni kosi. In gozd, gozd! Kakšen prijeten blud vlada v njih! Mislite si pri nas na vilo za njeno krasen vrt, za tem pa gozdček, park, katerega je ustvarila roka umetnika - vrtnarja. Glejte, to še senec ni onim godzom onih ni nobeden okop, plei, zali val in škropil z modro galio in vendar so stokrat lepši kot najlepši pri nas.

Glavna lepa lastnost tiste deželi je pa: ljubezen do bližnjega. Tam ne stepe ženica nikdar svoje moža, temveč mu posveti z lampiončkom do postelje, počas in previdno sleče, pogrne z odejo in prekriva. Pogleda mu še enkrat v njegov ljubi obraz in zadovoljno leže v posteljo. Da bi šla mogu pregleđovati ponči žepe, bi bilo že tako zlo, da sploh takega niti Parola ženice je: vse za kavo, za ljbegova moža in presvetlega kralja, parola moža pa: vse za pivo, potrežljivo ženico in presvetlo kraljevo! — Seveda mi bralec ne bo vsega verjel, ampak rotim se pri vseh svetnikih, ki bodo definitivno nastavljeni s 33 zlatimi eckini in 33 srebenimi goldinami, da jih gole in čista resnica!

— V tisti deželi je vladal v ljužni in zadovoljnosti svojih podžnikov kralj — vdovec. Ze se dem dolgih črk let je preteklo od kar je pozabila dilati njegova najboljša polovica. Kralj na, das star, je nosil v sivilih lašči drugi načrte; pri mislih na te, si je vedno zadovoljno pomel koščene roke. To skrivenost je razdelo same ministru za notranje zahteve zunanjih zadev. Zakaj pa bi ne? On je bil edina podpora prezgodaj ovdočemu kralju, on mu je kuhal — svetoval, lonce pomval — račune peljal, prasiče krmil — dreadnought gradil — kratkomalo: on je bil levo — desna roka vladarjeva. Pa nikar se ne čudite! Le to pominite, da so bili tam vsi bratje: hlapke in minister, kuhar in kralj, dekla in grofici itd. — Ko se je tako kralj včas posvetoval z ministrom o svojih načrtilih, mu je ta vedno poščepnil na uho: "Oženite se, presvetla visočna!" Kralj je sneje priklimal z glavo; ugajala mu je ministrica bistra lutica. "Kar oženite se," je nadaljeval, "najboljša bi bila grofica Polenta, ki jih šteje komaj — osmnejst."

"Da, da, da" je kimal zadovoljno kralj. Ko je bilo posvetovanje končano, sta sklenila to rešenje: Kralj se oženi z mlado grofico še tisto jesen.

Nato so sledila posvetovanja o reformi meščanskih šol in o novo kupljenih prasičih. Prišlo ni do burnih prizorov, kajti kralj je vse potrdil, kar je sklenil minister Bob.

Na grad grofice Polente so prišli srebi. Za vse je govoril bistra glava minister Bob. Kako mu je telk jezik! Vedel je, da se gre za njegovo eksistenco, rabil je jezik na vse mogoče načine. Mlada grofica je tičala v shrambi in plakala. Oma je ljubila le njega, grofica Fižolčka. Ali njena teta Karfiola je pregovorila mater, da je zagotovo obljalila hčer kralju. — Za nekaj tednov si bili oklici in v zgodnji jeseni sta se vzela stari kralj in mlada grofica.

* * *

Na novem gradu so tekle novoporečeni kraljici počasi ure: večino dneva je presedela v svoji sobi in pretakal kolom lešnik debele sole. Oh, hinave!

"Zlo je zadealo Vašo Visočino iz ust Njegove Svetlikavosti," je zajecjal, "tekom enega tedna mora vam tako priljubljeni paž zapustiti službo in grad!" Kraljica je vstala in pobledela; Fižolček je strmel v Boba z odprtimi čmi.

"Dobro," je odgovorila Polenca, "naj se zgoditi po njegovi volji! Sporočilo kralju, da se njegov učak izvrši!"

Bob je žalosten zapustil sobo. Ko je zaprl vrata je obstal in poslušal; pretresljiv jok se je razlegel po sobi.

"Kaj meni mari," je se odredil minister, "naj le eviliha. Stvar se je končala tako: Fižolček odide, Fralčica bo nekaj tednov zdravljala, nato se privadi v vrnito Izbo Tom pa le od kralja povabiljen in nogoče povisan v višji stičališči razred." Ali zviti mazkar in poveril izberi nikdar zmotljivemu ministru. In tako se je zgodilo, da je prišel na grad v paž preoblečen grofč Fižolček, katerega pa žalobči kralj ni poznal.

Njegova visokost je poklica na njegovo ekselenco na zaupnikov pogovor. Bob je prišel vesel: sodil je, da bo posvetovanje o državnih uredbah. Ali kraljev pogled je bil teman, teman kot hudošnik na nebnu. S težkim glasom je spregovoril:

"Ljubi moj Bob! Ti si duša cesta kraljestva, daj, pomagaj mi in reši uganko, ki tiči v moji glavi in se prehaja dan in dan omožan do sreca in od sreca do možgan."

"Kaj je užalilo Vašo Visočino?" je vprašal začudenno minister. "Kar na vislice z njim!" — Pomnite, tam so bili vsi bratje!"

Počasi, počasi, dragi Bob! Vidim, mene kljuva tu, tu me črv razjeda v sredini sreca, ker vidim, da me moja ljuba Polenta ne marata zamo najmanjši plamenček v ujemanju srčku ne gori. — Zadnjedni sem tudi nekaj veznega opačil! Kar je dobila kraljica novega paža, je vse bolj vesela, živalna in — zame nima niti ene tolazil ne besede."

Kralju so se zabliskale solze v očeh. Jokal je kakor otrok, da je bil star že 60 let: minister se je v največji meri zasmil. Ko se je polegla prva žalost, je modrijan Bob samo nekaj časa pomislil, nato pa povzel:

"Torej je vendar resnica, kar sem tudi jaz slutl! Hm, po mojem mnenju bi bile sedaj dve stvari mogoči: ali tega paža odpustiti ali pa še enega dobiti, da bo po tem na tega pazil!"

Minister je bil sam sebe vesel in ponosen, da je mogel sploh tak to hitro iz zadrege. Hvalil je Boža, da ni prišlo kralju na misel, da je ravno on krov te nesreče, zato je nasvetoval novega paža grofča Fižolčka. Smilila sta se mu kraljica in paž, ki sta tako kratek čas uživali veselje. — Kralj je stegnil koščeni roki iz pod plašča, objel ministra Boba in vzdihnil:

"Da, ti si moja edina zaslomba edina podpora v žalostnih dneh pojdih in naredi po svoji pameti!"

Bob je ginjačkar sta in glede v strop, dokler ni kralj ede v svojo pisarno, kjer je stala pred postelja. Sicer so imeli v gradu brezstvilno sob, ampak njego va mimožljiva polovica ... Bog je daj lahak cemeni — je tako latek in postavili so v pisarno njeni pesterji, na katerih se je kralj od povišal, ako je kočjal svoje vsakdanje pisarije. Da bi kršil: svevo vojno ranjake kraljice, ni prišlo nobenu na misel, tuči ministri. Bube ne, ki je še zdaj stal sredi sobe, ko so se vrata pisarne za kraljem zaprla. Medtemen mu je sedla na ogromni nos muha s črno glavo, žoltimi perutnicami in rdečim zadkom in se vozila gor in dol; slednje je zasadila rilček v izbrano primerno mesto. Bob je odskočil, zagrabil za nis in ujel muho. Naredil ji je pridigo, kraljka še ni slišala kristjanovu uho, jo ubil in izpustil — saj tam so bili vsi bratje! Odšel je iz sobe takoj h kraljici. Že med potjo je pretehal kaj in kako nuj se odreže. Misil si je: Prej ko sem pripeljali Fižolčko, sem se prikeljal kraljici, sedaj se moram še kralju: najboje bo, da z meni spoporno zgovernostjo opravljim Fižolčka. Ponizno je potrkal in vstopil. Kraljica je ravno ležala v objemu paževom; Bob se je nitro obrnil. Sree ga je bolelo, ker bo razdril vse srečo dveh takoj blaženih ljudi z nekaj besedami. Omahoval je že v svoji nakavi, ko ga vpraša prijazno kraljica.

"Ali je kaj važnega?"

* * *

ZANIMIVA TEHNIČNA NOVOST.

Pri odkritju kvadrige v Hyde Parku v Londonu se ne bo uporabila običajno zagnirjalo, ampak se bode spomeniki ovil v blago, ki bo tako s kemikalijami prepojeno, da bode takoj zgorelo, ko se bode spustili van električni tok. Sveda bode to delo trenotka. Ker bode napravila celo stvar lep svetlobni efekt bode to prvi spomenik, ki se bo ob helem dnevu odriči v razsvetljavo.

"Ali je kaj važnega?"

Razporoka.

Spisal Pavel Bourget.

(Nadaljevanje.)

Bila je že davno ura šest, ko je pozvonil pri glavnih vrati hčerje. Ozrl se je na hišo, kakor nedavno Gabrielle, ko se je vracača od P. Envarda, poln otožnega hrepnenja po srči, ki je še mogiča, ki pa je v veliki nevarnosti. Zatopljen v skribi, kako ga sprejme, ni mič opazil, kako čudno ga je gledal sluga, ki mu je odprl vrata. Sel je v svojo sobo, kamor pa žene ni bilo, kakor je sicer vselej prišla in ga spraševala, če kaj potrebuje. Zato pa je hotel iti sam k njej ter ji pokazati, da nima nobenega srda proti njej. Vstopa zato v malo dvorano, kjer bi moral biti. Toda tudi tu je nismo. Potrka na vrata spalne sobe. Tudi tukaj je ni več. Ali ga moraš se zatekla? Ali se morda skrila v kak samostan? Ali je šla v kak hotel...?" Razmišljal je na vse strani, a je bil popolnoma brez sledi, in ni imel prav nobenega podatka, kjer da bi bila. Sine mu v glavo, da so morebiti šle k Lunciju. To pač kaže bolj nego vsaka analiza, kako silno je ta negotovost razdelila njegovega sicer tako bistrega in po določeni metodi delujočega duha. Na kaj takaga priti je pač nesmiselno, če pomnimo, kak nastop sta imela med seboj Luenie in mati še tisti dan. Komaj se mu je vzbudila ta misel, že je bil prepričan, da je resnična, in Darras ni šel, marveč tekel proti hiši v rue Monge, kjer je stanoval Lucien. Po postrešku, ki je prišel iskat Lucienovih stvari, je zvedel za njegov naslov, zavojno med njim in med gospo.

"Kedaj pa je odšla gospa iz hiše?" vpraša.

"Ob treh, ob treh in pol," odgovori sluga. "Jaz sem šel voz.

"Sam," glasil se je odgovor. (Dalej prihodnje)

V istem času je v kraljevem pismarni občel kralj ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na srebrnem traku, na katerem se je blestel napis: "Servus suo servo per operam demiserim!" Vedite, tudi tam vporavljajo za višji državni jezik latinščino; perfektno jo zna govoriti samo kralj in pa — kar je seveda samo ob sebi umetno — minister Bob.

Kaj pomaga lepa, dišeča roža, kaj pada nanjo zgodna pomladanska slana! Vene, vene, dokler revica ne povesi glavice in uverne za vedno. Isto je bilo z lepo kraljico Polento: manjkal ji je ljubek, nadlegoval jo je stari kralj, najbolj pa je nanjo pritiskal ministra Boba. Tudi ona je venela, z tem nekaj v učiteljico. Gabrielle je uresničila svojo grožnjo in je užela! Imel je še toliko poguma, da je vprašal malomarmo, kakor ca kako vsakdanjo stvar: "Ali so imeli dovolj časa vse pripraviti?"

"Sobarica in vzgojateljica mislita obleči kralju ministru Bobu okoli vrata zlat, ogromen posel na s

Mi imamo.

—

Lenartova, gospodar in gospodinja, sta sedela za mizo in imela prijazne gospodarske pomenke. Mož je bil še močan, precej siv in nekoliko sključen v hrabtu, a poznal se mu je, da se ni prehudo gnal z delom, in da je marsikaj dobrega užil, zakaj prijetno so etevala njegova lice in tudi njegov nos je spominjal na vinske kraje. Žena je bila vkljub priletosti lepo ohranjena, okrogla in polna, mehki podbljadek ji je visel od bradice, dosti obilno lice in malo zarezano čelo ni dosti vedelo od skrbni in hudih časov.

"Tisi največ kriva, pa se nikar ne zadira v name," je rekel gospodar Lenart. "Kakšna pa si hodila! Zmajar v novih knučemajkah in židanih rutah. In zmaj je stal v peči za pokrovom lonček s isto rjavim vodo, potem seveda ni čudo, da smo pri koncu."

"Oh, nikar no! Kdo pa je hodil po starijarki, kdo je ostajal po vse dni v mestu in se pajdašil z mestnimi škrici in postopači? Ali nisi delal dolgove povsod, kjer so ti le hoteli dati! Saj ve vasa, kakšen si bil!"

"Že prav, že prav! Saj vidim, da imaš jezik, dolg kakor žrd. Ampak zdaj ne gre za to. Zdaj nam je treba bogatega ženina. Poglej jo, našo Maričko! Zadnji čas je, da jo omožimo, pa nobenega zlodja ni bližu, ki bi poprašal zanjo. Kaj pa ponoc, ali kaj slišis?"

"Kaj bi s ponocnjaki! Pridgejo kot večer v kuči in spet gredo z dnem. Poštenega in petičnega fanta pa ni in ga tudi ne bo. Naša hiša je že preveč na glasu, da je zadolžena. Najprej moramo priti na dober glas."

"I, seveda, pa kako?"

"To ne bo tako težko! Naša Marička je čisto čeden deklič, prav lepo je zraščena in li je okroglih in belih kot jajčice. Samo napraviti jo moramo kot se spodobi. Žametasto krilo bi se ji prav dobro podala, lepe, svelte čevljike, prstanček na roku — pa, li se že vječta ali oni."

Gospodar Lenart je premisljeval in majal z glavo.

"Kje pa naj vzarem denar? Kaj, misliš, da nam kdo kaj zaupa brez denaria? In pa — samo tem, že jo lepo oblečeva, ji se ne dobiva ženina. To bo treba še drugače."

"Oh, saj lahko! Malo moramo začeti govoriti! Žita, pšenice, reei, smo letos toliko pridelali, da nismo vedeli kam z njo. Prodali smo jo, seveda, kar se je dalo, pa je vendar še vse polno v kašči. Jaz bom pa dejala, da imama toliko mleka, da še teleton preostaja. Na glas moramo priti, in vse bo dobro."

"Na glas, na glas! V naši vasi — sicer ne bomo dosti opravili, ra saj tudi tukaj ni pripravnega ženina."

*

In tako se je začela bogatija. "O, mi prav lahko damo, ki nam ni pa za krajcev. Mi imamo! Kaj pa mi je za bokali ali dva, saj ga lahko plačam. Se nobeno letos nisem toliko pridelal kakor letos. Pšenica je bila pa že tako bogata, da nisem vedel, kam z njo. No, potlej sem jo pa prodal, prav dobro sem jo prodal. Okoli stotnika mi je vrgla, no, potlej je bila pa še rž in fižol. O, prav zadovoljen sem letos."

Tako je bahal oče Lenart v stariji.

Sedeli so vsi trije za mizo. Marička je bila oblečena v žameto, krilo in je imela svelte uhanje, ki so ji mahljali in drobili nad lici.

"No, Marjan, ali ni res?" je spodbujal Lenart svojo ženo in se skrivač ozrl na sosedno mizo, za katero je sedela gručna mladična kmetov.

"Nikar tako ne govorji," je zavrnila žena svojega moža. "Kar imamo, nam je vse Bog dal, zato pa ni treba, da bi bili osabni in prevzeti. O, kdor bo dobil našo Maričko, ta si bo lahko obljil vseh pet prstov. Rayno včeraj sem nesla v hranilnico tristo golinarjev; koliko jih je pa že notri! Bodo kmalu bukvice premajhne, koliko je že v njih zapisa-

"O, kajpak! Koliko pa misliš, da bi ti dali? No, le pojav, kaj se bo sebit sramovala!"

Marička je bila rdeča kot purpura in je počivala oči ter izpod čela skušala pogledavati po hiši.

"I, pusti jo na miru! Takole dva tisočaka ji boš že močal da-

"O, to bo preveč. Petnajst sto, toliko že dam. Nič ne rečem, ampak, kar je preveč, je preveč. No, potlej, seveda, po najini smrti bo dobita vse, in to bo vsaj še trikrat toliko."

"Eh, dva tisočaka ji že lahko takoj izplača. In potem ostane še precej v hranilnici. Kaj bo še stiskal, ko — ni treba."

"Ne vem, ne vem, sicer bom pa že videli, ko pride ženin; kaj ne, Marička?"

Dekle je pokimalo in se smeje ozrlo k mladim ljudem, sedečim pri oknu. Z zanimanjem so poslušali govorico o bogati nevesti.

"No, fantje, ali ste še že ženin? Kar recite," je zaklical oče Lenart.

"He, oštir, prinesi tem korenjakom vina, kar prinesi ga. Plačal bom jaz."

In oče Lenart je vdaril z možno trdo po mizi.

Novicia o bogastvu je šla na vse kraje. Samo v domači vasi ni bilo prostora ranžo. Preveč so poslušali očeta Lenarta, in zato so se srejali in dovtipi so se kovali na račun očeta in neveste prebogate.

Marički se je samo srej smejal, in očetu se je srečal hahljal, in materi se je zelo dobro zdelo.

"Dva tisoča ti dan preveč po roki," je rekel oče Lenart.

"Že dobro" se je srej Mariček. "Vpletal v roke. Vsem trem je vdaril v roke in nevesto je ljubez njivo pohožal po licih.

In potlej, kako se je mudilo očetu Lenartu, o, kako se je mudil Mihe!

"Kam bi po denar?" se je vprašal oče Lenart. "Za poroko v svatvo treba nekaj denarja. Dzad je bo dobiti — lahko, ki imamo bogatega ženina."

Stopil je k bogatemu Jožefovemu v bližnjo vas.

"Še nekaj mi boš posodil, zdaj ti bom lahko plačal vse. Bogat že nim se je oglastil, in ta bo plačal vse."

"Tako, ženin? Kakšen, odkod kaj?"

"I, včeraj smo naredili, Pravolant fant je videti. Od hiše je prav dobre, ima dva skedenja in šest blapev. Mihu mu je ime, kakov njegovo očetu."

"Zakaj pa, zakaj sem srečen, teta? Samo to mi povejte, zakaj sem srečen?"

"Oh, poglej ga, zdaj pa še prava, zakaj je srečen? Samo to ti povem, še vreden nisi takšne sreče, še vreden nisi."

"Kakšne, kakšne sreče pa, samo to vas prašam," je vprašal Mihe.

"Oh, glej ga! Ali na učesih se diš, ali si — ali si, ne vem, kako bi rekla! To je vendar več kakor odreč. Ali se ne pojdežen ženit k tisti bogati nevesti? Povej mi, ali ne potrebuješ bogate neveste; ali ne pojdeš po njo, ali nisi ti najbolj žal fant?"

"Seveda je vse res," je dejal modro Mihe. "Zenit se že pojdem, ampak — ali bo marala, kaj bi rekla! To je vendar več kakor odreč. Ali se ne pojdežen ženit k tisti bogati nevesti? Povej mi, ali ne potrebuješ bogate neveste; ali ne pojdeš po njo, ali nisi ti najbolj žal fant?"

Kakor Lenart je tudi Mihe grdo zaklel in šel povečne glave. Tam pa ti sreča čenčo Marina.

"Na —," pravi, in jo pošteno lopne po učesih. "No, na...!"

In tako mi je nad vse žal, da ne morem dokončati prelep te povesti s svati in godeci. A — kako bi ako se jezi oč Lenart in od tega v sramu joka Marička, nevesta prebogata?

di zadregi, vsa rdeča in plaha. Za njo je stopila mati.

"Taka je, no," je povzel oče Lenart. "Zenina imaš, Marička. Kaj praviš, Marička?"

Nevesta se je prisiljeno zasmehala in pogledala sramežljivo Mihetu obraz.

"Kar reci, ako ti je všeč," je pohitela mati. "Kar takoj povej, poznaješ bi utegnilo biti prepozno. O, mi te kar nič ne silimo, da ne bi kdo mslil. Ti lahko dobiš ženino, kolikor hočeš, pet na en prst!"

"Ne vem, ne vem, sicer bom pa že videli, ko pride ženin; kaj ne, Marička?"

Dekle je pokimalo in se smeje ozrlo k mladim ljudem, sedečim pri oknu. Z zanimanjem so poslušali govorico o bogati nevesti.

"No, fantje, ali ste še že ženin? Kar recite," je zaklical oče Lenart.

"He, oštir, prinesi tem korenjakom vina, kar prinesi ga. Plačal bom jaz."

In oče Lenart je vdaril z možno trdo po mizi.

Novicia o bogastvu je šla na vse kraje. Samo v domači vasi ni bilo prostora ranžo. Preveč so poslušali očeta Lenarta, in zato so se srejali in dovtipi so se kovali na račun očeta in neveste prebogate.

Marički se je samo srej smejal, in očetu se je srečal hahljal, in materi se je zelo dobro zdelo.

"Dva tisoča ti dan preveč po roki," je rekel oče Lenart.

"Že dobro" se je srej Mariček. "Vpletal v roke. Vsem trem je vdaril v roke in nevesto je ljubez njivo pohožal po licih.

In potlej, kako se je mudilo očetu Lenartu, o, kako se je mudil Mihe!

"Kam bi po denar?" se je vprašal oče Lenart. "Za poroko v svatvo treba nekaj denarja. Dzad je bo dobiti — lahko, ki imamo bogatega ženina."

Stopil je k bogatemu Jožefovemu v bližnjo vas.

"Še nekaj mi boš posodil, zdaj ti bom lahko plačal vse. Bogat že nim se je oglastil, in ta bo plačal vse."

"Tako, ženin? Kakšen, odkod kaj?"

"I, včeraj smo naredili, Pravolant fant je videti. Od hiše je prav dobre, ima dva skedenja in šest blapev. Mihu mu je ime, kakov njegovo očetu."

"Zakaj pa, zakaj sem srečen, teta? Samo to mi povejte, zakaj sem srečen?"

"Oh, poglej ga, zdaj pa še prava, zakaj je srečen? Samo to ti povem, še vreden nisi takšne sreče, še vreden nisi."

"Kakšne, kakšne sreče pa, samo to vas prašam," je vprašal Mihe.

"Oh, glej ga! Ali na učesih se diš, ali si — ali si, ne vem, kako bi rekla! To je vendar več kakor odreč. Ali se ne pojdežen ženit k tisti bogati nevesti? Povej mi, ali ne potrebuješ bogate neveste; ali ne pojdeš po njo, ali nisi ti najbolj žal fant?"

Kakor Lenart je tudi Mihe grdo zaklel in šel povečne glave. Tam pa ti sreča čenčo Marina.

"Na —," pravi, in jo poštено lopne po učesih. "No, na...!"

In tako mi je nad vse žal, da ne morem dokončati prelep te povesti s svati in godeci. A — kako bi ako se jezi oč Lenart in od tega v sramu joka Marička, nevesta prebogata?

G.

Prijatelj vinske kapljice.

Zidar je padel z drugega nadstropja, a na srečo je priletel na kup slame. Med tem, ko se je ječaj pobjiral, je prihilala iz hiše gospodinja s kozarem vode.

"Oh, revež, je zaklicala, po krepčajte se.

Zidar je pogledal kozarec in vprašal:

"Prosim, s katerega nadstropja bi pa moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?"

—

Razočaranje.

Mlad gospod, ki je prišel do spoznanja, da človek najhitreje obogati, če prizeni veliko dobo, je izvedel veliko veliko dobo grad in dva skedenja in tri hleva. Živine pa toliko, da se časih kar zmotim, ko jo štejem."

"Lepo, to je že lepo, nič ne rečem. Pa vendar! Veš pri nas je bolj po gospodski. Pri nas delajo hlapci — tri imam — in dekli — dve so pri hiši — zakaj, mi lahko! Z žitom nisem vedel kam, koliko smo pridelali. Samo za mleko dobitimo vsak dan po deset golinarjev."

"Oh, kajpak! Koliko pa misliš, da se sem se prišel ženit s praznimi rokami? O, imamo tudi pri nas dosti blaga. Vsega imamo dovolj in še več. Hihšo imam veliko kot grad in dva skedenja in tri hleva. Živine pa toliko, da se časih kar zmotim, ko jo štejem."

"Lepo, to je že lepo, nič ne rečem. Pa vendar! Veš pri nas je bolj po gospodski. Pri nas delajo hlapci — tri imam — in dekli — dve so pri hiši — zakaj, mi lahko! Z žitom nisem vedel kam, koliko smo pridelali. Samo za mleko dobitimo vsak dan po deset golinarjev."

"Saj nič ne rečem, in prav všeč si mi! Čakaj no, bom poklicajo skupala pogledavati po hiši."

Marička je že čakala in stala opripravljena in lepo nališpana, kdaj jo poklicje oče.

Stopila je v hišo navidez v hu-

Slovensko Amerikanski KOLEDAR

ZA LETO 1912

Osnovni letnik "Slovensko Amerikanski Koledar" za leto 1912, katerega je izdal založilo naše uredništvo, je izšel, ter upamo, da bodo redno segati po njemu.

Kakor vsako leto, se je naše uredništvo potrudilo tudi letos, da je koledar, skrbno urejen, da je vreden sovražnemu letu, ki bo bilo z njočim vse, kar je vredno.

Koledar se odlikuje po bogati, raznovrstni, poučni in zabavnim vsebinam. Razum, kateri ima importirano slivovko, tropinjevec in brinjevec ter vse ostale domače povezane.

HOTEL STARČEVIC,

5175 Butler St., Pittsburgh, Pa.

75

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

na na dne 18. junija... In 18. junija je obletnica — bitke pri Waterloo.

Pri kopanju jarkov v Tripolis so naleteli Italijani na ostanke rimskih zgradb. Italija ima sedaj vsaj en vzrok, da opravi svoj roparski pohod, češ, da hoče zopet imeti svojo staro posest...

Mornar zvezne mornarice, ki je dezertiral pred petimi leti, se je odločil na predvečer svoje poroke, najprej odsesti enoletno kazeno za dezertacijo, da bo imel čist vest in da more stopiti brez skrbi v zakonski stan. Če počaka še nekaj let več, se ne bude nikdar kesal...

Računska naloga: ako je stal "zagovor" bratov Mc Namara dvestočisto dolarjev, dasi sta se same priznala krvim, koliko bi stal zagovor, če bi prišlo — drugač?

Dopisi brez polpisa in osobnosti se ne natajajo.

Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosim, da se nam tudi prejmejo bivališča naznani, da hitrejje najdemo naslovnik.

Dopis in pošljatvam naredite ta naš:

"GLAS NARODA"

issued every day, except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez polpisa in osobnosti se ne natajajo.

Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosim, da se nam tudi prejmejo bivališča naznani, da hitrejje najdemo naslovnik.

Dopis in pošljatvam naredite ta naš:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
MEMBERSHIP LABEL
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Koncem tedna.

— — —

Radsodba mladega nemškega morilice Wolterja je potrjena, in nesrečni mladenci mora končati svoje mlado življenje na električnem stolu. Če noben drug, je ta zaslužil smrtno kazeno za svoj zverski zločin.

Pri tem se nehote spominjamno umoril, katere so izvrzli "civilizirani" Nemci. V skoraj vseh slučajih so nemški morilci svoje metve žrtve se strahovito razmazili. Znak nemške kulture!...

* * *

Res je, da se ne sme radi pod edinači vsemu narodu nemške kulturo, Toda kaj naj si vendar mislimo vspršiči barabskega nastopa Nemcev v newyorški Carnegie dvorani, ko se preprečili s tuljenjem mirovno zborovanje. In ti demonstranti se pričevajo "omikanim" krogom!

Radovedno smo, kaj bi pisali nemški listi, ako bi napravili Slovani kaj takega...

Nek "iznajditelj" je ponarejal novece po deset centov; če se je že podal v nevarnost, da bode zaprt, naj bi ponarejal vsaj poldinarske komade!

Farmerji Canfield so operativnim potom odprli glavo, ker ga je zapustil spomin. Operacijo se je posrečila — farmer je zopet spoznal že davno pozabljene sorodnike. No, radi sorodnikov bi si pa res ne pustil vrtati po glavi!...

Uprava Northern Pacific železnice je dala varuhu proge, ki služi že osemintrideset let pri njej, dopust, da obiše svojo domovino, Irsko, ter mu plačala vse stroške. Clovek bi skoraj mislil, da imajo tudi korporacije nekoliko sreca.

Združene države mora biti pravzaprav sitno, ker zahtevajo od Rusije nekaj, česar same v svoji deželi ne dovolijo!

Italija je dobila na Angleškem v osebi feldmaršala lorda Roberts svojega zagovornika. Le-ta namesto opravljene klanje žen in otrok po italijanskih vojakih v Tripolisu. — Lord Roberts je premagal Bure, in tudi nad Baro se dogajala grozdejstva. To pove vse.

Slabe čase je opaziti tudi na Wall Streetu. Stara navada, dati uslužbenec kot božično darilo deset odstotkov letne plače, je odpravljena: V ječah sedi preveč denarnih mogotev, drugim grozi nevarnost, in odvetnik stanejo denar. Torej se goljufanje na debelo ne izplača več tako, kakor v starih časih.

Ali je slučaj, hudobnost ali pogojljivost? Republikska konvenca, na kateri naj bi bil Taft nominiran kandidatom, je sklepa-

te štiklee naučil ud majstra Taljana Zottija in tud pravja, če je ta falot ldi za tri maljone oglfov, zakaj jh ne b ſe mi za neki uſuš. Veja, ta kſindl je hdu prefrigan: edn gufza iz uram in zlatnina k ratiču muč ērna; drug spet s tubakom, hereguvinskim, bosenskim, austrijskim, kakrišnega kdu hoče, dnarje uzame zato, al poše pa le čike, al pa prou nič. Ta tret je imou fonograf ves pušlomen, in je enga in tistga pu desetkrat predav. Veja, tu ga je pa tkuha špiča: če je edn dnar puslov za fonograf, ga je res dubu, al biv je pušlomen, pa ga je nazaj pušlou in druga ferlonga, a ni dubu nubnega; ta pušlomena je pa drugemu pušlou, in tku je ta pušlomen fonograf rajžu pu velik dejelih in nesu hump tolla dnarja, de s je hiša kupna. Ta češt predaja sreča in cupnije; za tular puve, koko se pa špič n ē zhubi; če tular dobi, pa poše drukan egele k je gor zapisan: "Ne Špijali!" in to za tolar. Ta pet spet babnec al neveste komendira z dnarji v ūnfuh in na bankah, poše zauber kontrefec in pugiriva za svj del 25 tolarju in punca (on lump sam) pa piše pu rajzegeld, in sev use sam pužre. Taki humpari b lokha velik naštu od teh fajn Hrovatu, k sa dobr prijati ud Taljana. Tu me pa le veseli, de moj loneman na greja na tak lim, nečja za tak zlatu k ērnu rata, ne za tuljak al čike, pa ne za punce, zatu k jh lokha sami dubeja, na nucaja meštarja-slepjava, de b le zucnaru tku pametu bli; pa se je že Vodnik reku v svoj pesm: Krane glej tvoja glava je zdrava, in tku je tud res.

Zdej se pa vam prou lpu prpručiu za kašn present za krist-kindl, pa de sa nauja tkuha značaj kukr sa se za Miklauža, k sm za gviš mislu, de letas na bo tku suh kukr je biu, de na Miklaužu dan še za eegarete nism imou. Vaš zvest

Zane.

— — —

Lincoln, Ill. — Dne 12. decembra smo spremili k večnemu početku Petra Špringer, Slovence iz Črnomlja. Ranjki je prišel v Lincoln s prvimi Slovenji leta 1868. Bil je spoštovan! od vseh narodnosti in je bil dober sodržavljan, kar spricuje obilna udeležba pri pogrebu. Naj v miru počiva! — Delavske razmere so kaj slabe; delamo samo 2—3 dni na teden. Tukaj že delamo od lanskega Božiča prav slabo, poleti pa celo nič. Zatorej ne svetujem rojakom sem hoditi za delo vprašat, ker se ga ne dobi v tukajšnjih premogovih rovih. — Ker berem večinoma vse, kar je v Glasu Naroda, zato tudi ne spregledam Mike Cegarata, kateri se mi zdi da je "premušal" s svojimi štokljkami. Tukaj v Lincolnu se prav malo gloril gospa Štoklja; seveda, tukaj nas je še veliko "ledik in frej". — Andrej Sprogar.

Durango, Colo. — Tukajšnje delavske razmere so kakor pa drugod. Rudotoplilna počiva že od 15. novembra in tudi drugo delo, to je rudokopi in premogokopi počivajo. Zato tudi ne svetujem sem za delom hoditi. Od tujudje odhajajo kar trumoma na vse strani za delom. Kadars se bo pa na bolje obrnilo, bom že poročal. — Vreme imamo prav lepo, ni snega in ne mraza. — M. Schmitt.

Prebivalstvo Rusije.

V zadnjih 50. letih je število prebivalstva na Ruskem silno narastlo. Leta 1858 je bilo 74 in pol milijona, leta 1911 pa že 163 milijonov. Torej se je pomnožilo za 98 in pol milijona prebivalcev. Narodnostno razmerje nastopno: 65.5 odstotkov je Rusov, 10.6 odstotkov je turško-tatarskih narodov, 6.2 Poljakov, 4.5 finskih narodov, 3.9 je Židov, 2.4 Litovcev in 1.6 odstotkov Nemcev.

Blaznikova velika

PRATIKA

za leto 1912

Je dobiti iztis po 10c, 100 iztis-

sov \$5.00, 50 iztisov \$2.75.

Upravnštvo "Glas Naroda".

82 Cortlandt St., New York City.

ali pa:

6104 St. Clair Ave. N. E.,

Cleveland, O.

Look Out! You'd better take care of Yourself!

Glavobol, bolečine v grlu, v prsi in strane, slabe žlezne in drugi znaki prehlade ne bodo imeli nevarnih posledic, če boste rabili

Dr. Richterjev Pain-Expeller

po predpisih, ki so natisnjeni na

omotu. 25c. in 50c. stekljenice.

Čuvajte se ponaredb in pazite na

sidro v našem imenu.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

Dr. Richterjev Comp. Plaute očitajo.

(25c. ali 50c.)

Blažnjnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

Slovensko katoliško**sveteBarbare**

Za Jedinjene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 683, Forest City, Pa.

Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Wilcock, Pa.

I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.

II. tajnik: STEFAN ZABRIC, Box 508, Conemaugh, Pa.

Blažnjnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.

I. nadzornik: IGNAC PODVASKIN, 4743 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

II. nadzornik: FRANK SUNK, 59 Mill St., Luzerne, Pa.

III. nadzornik: ALJOZ TAVCAR, 229 Cor. N. -- 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1, Weir City, Kans.

I. porotnik: MARTIN OBERZAL, Box 51, Mineral, Kans.

II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam, da imam veliko zalogo letosnjega vina in ga prodajam; belega... za \$25.00 sod, rdečega... za \$20.00 sod.

Tropinjevec po \$2.50 gal.

Cena se bode povisala po praznikih. Za obila-naročila se pripomorem.

A. W. Emerich,
16205 St. Clair Ave., Cleveland,
(v d) Ohio.**NAZNANILO.**

Tušnem srečem naznjamamo rojake in znancem žalostno vest, da smo iz svoje srede izgubili nam nepozabnega svojega brata

MARTINA ŠAVOR.

Dne 2. dec. t. l. je šel ranjki zjutraj ob 8. uri zdrav in vesel na delo in ob 2. popoldan se je odtrgal kos rude nad njim, kateri je padel nanj in mu v tistem hipu pretrgal nit življenja.

Ranjki je bil rojen dne 17. okt. 1882 na Krašnem vrhu št. 3, fara Radovica pri Metliki. Tukaj v Central City, S. Dak., zapsuša 2 zbra, eno sestro in svaka, v stari domovini pa starši in eno sestro. Pokojnik je bil jako priljubljen med tukajšnjim narodom, kar je kazal njegov pogreb. Vsi prebivalci tukajšnjega mesta so ga obžalovali in okrasili so njegovo krsto z duhetečimi evetlicami in ga spremili do hladnjaka groba.

Pogreb se je vršil dne 4. dec. s sv. mašo in garnljivim govorom v angleščini po Rev. F. Victor. Po sv. maši so se pomikali vozovi drug za drugim v Deadwood, S. Dak., kjer smo pokojnikovo truplo izročili materi zemlji na katoškem pokopališču.

Ranjki je bil zaposlen pri Homestake Mining Co., Lead, S. Dak., pri kateri družbi je bil tudi zavarovan za \$800 in menda tudi pri nekem slovenskem društvu.

Ranjkega priporočamo rojaku in znancem v molitev in trajan spomin. Bodti mu lahka tuja gruda!

Žaljuči:
Ivan in Matija Šavor, brata.
Marija, omožena Vuksinič, sestra.
Central City, S. Dak.**Hamburg-American Line.**

Redni prekocesnaki promet iz NEW YORKA do HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG

z dobro poznanimi parniki na dva dva vježa:

Razne zanimivosti.

BEG V MRTVAŠKI RAKVI.

V nerčinski kaznilnici na Ruskem, kjer so zaprti večinoma politični kaznjenci, se je zgodil zelo tajanstven slučaj. Pred tedni so prišli proti večeru na to kaznično 4 možje ter primesli mrtvaško raken, ki je bila baje namenjena za to kaznično. Predstojnik kaznilnice Maslov ni hotel sprejeti raken. Ko so mu pa pokazali povejje guvernerjevo, je sprejel Maslov raken ter jo dal prenesti v vežo. Drugi dan so pa zopet prisli omenjeni širje možje ter pokazali guvernerjev ukaz, da se je zgodila napaka in da je raken namenjena za serentinsko kaznilnico. Maslov je bil vesel, da se je iznebil raken. Ko je pa Maslov proti večeru inspiciral ječe, je o pazil, da je izginil eden izmed najnevarnejših revolucionarjev Puhalškin, ki je eden izmed glavnih zarotnikov zoper carjevo rodbino. Brezvdomno je Puhalški pogbenil v raken. Obenem z njim sta pa izginila tudi dva čuvaja, ki sta bila še pred pred pravne spregjeti in ki sta bila najbrže tudi revolucionarja.

MUZEJ IZUMA.

V Moskvi se je osnovalo društvo, ki namerava otvoriti muzej izuma. Njegova naloga bi bila dajati naučno tehničnemu stvarjanju materijala in ga varovati nepotrebnega trošenja energije. Mnogi se mučijo z izumi, ki se že praktično rabijo ali ki so bili že davno s praktičnega stališča ovreni. Društvo ima že sedaj veliko izbirko modelov o poizkusnih takozvanega "perpetuum mobile", ki so dokazi o nizkem tehničnem nivoju izumiteljev. Muzej ima namen nuditi popolen pregled o stanju tehnike potom velike zbirke spisov, modelov in slik. Prospektiva vrednost muzeja se bo izražala tudi v predavanjih in sistematičnih tečajih. V mužju bo tudi na razpolago velika knjižnica. Nadalje hoče imeti muzej v pregledu zgodovinski razvoj historično-naučnega preiskovanja tehnike in industrije ter medsebojnega upravljanja teh dveh.

OD DIMNIKARJA DO GENERALA.

Te dni je bil povisan v generala Gjorgie Mihaldžić. Ob tej priliki poročajo o njem hrvatski listi: Bil je sin revnega srbskega duhovnika v Kovinu v Banatu in po poklicu dimnikarski pomočnik. Leta 1877. so ga vzeli v vojsko; v enem letu je postal korporal. Tedaj se je pričela okupacija Hercegovine pod poveljstvom generala barona Jovanovića. Mihaldžić bataljon se je nahajjal v Stolcu, ko so ga obkolili sovražniki; približal se je trenutek, ko je bilo treba ali umreti od laktote in žeje, ali se pa udati sovražniku. Tedaj se je iz lastnega nagiba ponudil narednik Gjorgije Mihaldžić, da se preoblečen splazi skozi sovražnikov tabor in doneše generalu Jovanoviću vest o obupnem stanju posadke v Stolcu. Z veliko smrtno nevarnostjo je Mihaldžić svoj načrt tudi sijajno izvršil in tako rešil svoj bataljon. Vladar ga je za to čin odlikoval z zlato svinčjo za hrabrost in mu podelil oficirsko čast. Da je bil tudi slednje vreden, priča najbolj dejstvo, da je stalno napreduoval in postal sedaj — po 33 letih — general.

KOLIKO JE VELJALO OD KITJE AMERIKE?

Pred kratkim so se našli v Genovi listine, iz katerih je razvidno, koliko je veljalo odkritje Amerike. Kristof Kolumb je dobil kot načelnik ekspedicije 1280 K. letno plače, kapitana ostalih dveh ladij sta dobila po 720 K. letno in vsake mornarji po 10 krov. Ker je pa veljala hrana za vsakega na mesec 4 K. 18. v. so znali stroški cele ekspedicije 11.200 K. Ko se je Kolumb vrnil, je prejel še posebno nagrado 17.600 krov. Če isto pristejemo gorenji vstopi, potem se izkaže, da ni veljalo eno izmed največjih odkritij več kot 28.000 krov. Omenjene številke so se našle v knjigah bratov Pissom, katerih naloga je bila Kolumbove ladje hitro in dobro z vsem potrebnim opremiti.

MODERNA VZGOJA PRINCEV.

Dne 26. oktobra je končal princ valeški, angleški prestolonaslednik, svojo izučbo na vojni ladji "Hindostan" ter nato bival par dni pri svojih starših in drugih članov kraljeve rodbine, predno je kraljeva dvojica odpotovala v Indijo. Vsled zadnjega dejstva se

je končala njegova služba na bojni ladji tudi 10 dni prej kot je bilo določeno. Vendar pa je bil predpisani trimesečni program izveden popolnoma v vseh posameznostih. Tekom zime bo veleni princ nadaljeval svoje študije v York Cottage, Sandringham. O prinečevi službi na "Hindostanu" je poročal kapitan Campbell, glavni učitelj princa na krovu ladje, sledi: Prince je opravljal vsako delo, ki pride na vrsto na veliki vojni ladji in vedno veselo v mesecu. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblo, Colorado.
Predsednik Jakob Bronek, 1817 E. Alvarado Ave.; tajnik Frane Štefanec, 1817 E. Alvarado Ave.; blagajnik John Bebevc, Box 17 Onalinda, Pa.; blagajnik Josef Sigmel, Box 115, Lloydell, Pa.; zastopnik John Svigel, Box 998, Deaverdale, Pa.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Son Low dvorani v Lloydell Penn.

Društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Penna.

Predsednik Jakob Bronek, 1817 E. Alvarado Ave.; tajnik Frane Štefanec, 1817 E. Alvarado Ave.; blagajnik John Bebevc, 1817 E. Alvarado Ave.; zastopnik Ivan Merhar, 1210 Bohem Ave., vsl v Pueblo, Col.

Društvo zboruje dne 12. vsakega meseca v lastni dvorani Chestnut St. v Conemaugh, Pa.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa.

Predsednik Matija Pečnik, 819 Chestnut St.; tajnik Gregor Hrešček, 407 — 8th Ave., vsl v Johnstown. Po blagajnik Frančišek, Box 668; zastopnik Josip Turčić, Box 153, vsl v Conemaugh, Penna.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v 9. uridopoldnu v lastni dvorani na Chestnut St. v Conemaugh, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 17 v Aldridge, Montana.

Predsednik Frank Andoliček; tajnik Gregor Zobec, Box 144, Electric, Mont.; blagajnik John Petek, Box 144; zastopnik Gregor Zobec, Box 65. Oba v Aldridge, Mont.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldnu v dvorani Petek & Zobec na Happy Alley.

Društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyoming.

Predsednik Frank Eržen, 550 — 9th St.; tajnik John Putz, 402 — 7th St.; blagajnik Frank Krščnik, Box 121; zastopnik Valentín Stalik, 302 Pilot Butte, Colo.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Mrakov dvorani ob 9.30 dopoldne.

Društvo sv. Alojzija št. 19 v Lorain, Ohio.

Predsednik Alojzij Virčnik, 1700 — 28th St.; tajnik Frank Pavloček, 140 E. 28th St.; blagajnik John Tomasic, 222 E. 28th St.; zastopnik Frank Janček, ml., 1770 E. 28th St. Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Alojz Virčnik dvorani na 7. ulici v Lorain, Ohio.

Društvo sv. Jožeta št. 20 v Gilbert, Minn.

Predsednik Josef Spiegel, Box 246; tajnik Anton Lappi, Box 307; blagajnik Josef Nosek, Box 318; zastopnik Josef Lamp, Box 307, vsl v Gilbert, Minn.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 1. uri ponoldne.

Društvo sv. Jožeta št. 21 v Denver, Colo.

Predsednik Alojz Andoliček, 5173 Clarkson Ave.; tajnik Frank Skrabec, 4670 Peninsula Ave.; blagajnik John Cesar, 5115 No. Emmerson St.; zastopnik Matjaž Ambrožič, 4931 Pearl St. Vsi v Denver, Colorado.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Frank Medoshevij dvorani na 8. ulici v Matt. Sadarjevi dvorani.

Društvo sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Illinois.

Predsednik Ivan Ahčin, 124 Bohem Ave.; tajnik Ivan Gaber, 1251 So. Santa Fe Avenue; blagajnik Josip Prileti, 294 Benet St.; zastopnik Anton Gruber, 1233 Eiler Ave. Vsi v So. Chicago, Ill.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Starci krvsi v So. Jureža v Jutletu, Illinois.

Društvo sv. Alojzija št. 43 v East Palestine, Ohio.

Predsednik Ivan Ahčin, 124 Bohem Ave.; tajnik Ivan Gaber, 1251 So. Santa Fe Avenue; blagajnik Josip Prileti, 294 Benet St.; zastopnik Anton Gruber, 1233 Eiler Ave. Vsi v So. Chicago, Ill.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Starci krvsi v So. Jureža v Jutletu, Illinois.

Društvo sv. Alojzija št. 44 v Pueblo, Colorado.

Predsednik Frank Duralija, tajnik John Djud, 2. blagajnik Matjaž Mikanc, 202; zastopnik Peter Oman, Box 291. Vsi v Superior, Colo.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri ponoldne.

Društvo sv. Marije Pomagaj št. 42 v Pueblo, Colorado.

Predsednik Ivan Ahčin, 124 Bohem Ave.; tajnik Ivan Gaber, 1251 So. Santa Fe Avenue; blagajnik Josip Prileti, 294 Benet St.; zastopnik Anton Gruber, 1233 Eiler Ave. Vsi v So. Chicago, Ill.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Frank Medoshevij dvorani na 8. ulici v Matt. Sadarjevi dvorani.

Društvo sv. Jurija št. 23 v San Francisco, California.

Predsednik John Erlak, 2220 — 18th St.; tajnik John Starlina, 2063 — 19th St.; blagajnik Jakob Vidmar, 719 San Bruno Ave.; zastopnik Martin Golobec, 709 Vermont St., vsl v San Francisco, Cal.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Golobecu dvorani na Vermonetu St.

Društvo sv. Ime Jezusa št. 25 v Ely, Minn.

Predsednik Ivan Kralj, 1200 Box 222; tajnik Frančišek, 5521 Clarkson Ave.; blagajnik John Cesar, 5115 No. Emmerson St.; zastopnik Matjaž Ambrožič, 4931 Pearl St. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v Max Stipetičovi dvorani.

Društvo sv. Stefana št. 26 v Pittsburgh, Penna.

Predsednik Josef Pavlakovič, 54 Wincek Ave.; tajnik Frank Radnik, Box 622; blagajnik Alojz Kotnik, Box 558; zastopnik Anton Fritec, Box 728, vsl v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Starci krvsi v Jos. Gačnikovi dvorani na Katchen St.

Društvo sv. Barbara št. 47 v Aspen, Colo.

Predsednik Anton Kostešek, Box 731; tajnik Frank Radnik, Box 622; blagajnik Alojz Kotnik, Box 558; zastopnik Anton Fritec, Box 728, vsl v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Starci krvsi v Jos. Gačnikovi dvorani na Katchen St.

Društvo sv. Barbara št. 48 v Federal, Pa.

Predsednik Ivan Virant, Morgan, Pa.; tajnik Frank Ferian, Burdine, Pa.; blagajnik Matjaž Denovsek, Morgan, Pa.; zastopnik Ivan Kerženski, Burdine, Pa.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani gospa Line Šanček v Tower, Minnesota.

Društvo sv. Barbara št. 5 v Soudan, Minnesota.

Predsednik Geo Nemanich, Box 741; tajnik John Dragovan, Box 662; blagajnik Max Levitik; zastopnik John Matkovic, vsl v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v dvorani v Starci krvsi v Jos. Gačnikovi dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 3 v La Salle, Ill.

Predsednik John Oberstar, 1115 — 2nd St.; tajnik John Potočnik, Box 222; blagajnik Matj. Hribenik, 1114 Main St.; zastopnik John Vogrich, 1026 Main St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri ponoldne.

Društvo sv. Barbara št. 4 v Federal, Pa.

Predsednik Ivan Virant, Morgan, Pa.; tajnik Frank Ferian, Burdine, Pa.; blagajnik Matjaž Denovsek, Morgan, Pa.; zastopnik Ivan Kerženski, Burdine, Pa.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri ponoldne.

Društvo sv. Barbara št. 5 v El Paso, Texas.

Predsednik Ivan Virant, Morgan, Pa.; tajnik Frank Ferian, Burdine, Pa.; blagajnik Matjaž Denovsek, Morgan, Pa.; zastopnik Ivan Kerženski, Burdine, Pa.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri ponoldne.

Društvo sv. Barbara št. 6 v Lorain, Ohio.

Predsednik Ljubodiv Petkovšek, 1608 E. 29th St.; tajnik John Plautz, 211 — 7th St.; zastopnik John D. Puhak, 210 Log St. Vsi v Calumet, Mich.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani v Starci krvsi v Jos. Gačnikovi dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 7 v Pittsburgh, Pa.

Predsednik Frank Kresse, tajnik Joseph Muska, 1120 Spring Garden Ave.; blagajnik Frank Strauss; zastopnik Ferdinand Valk, Vsl v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri ponoldne v dvorani Avstrijskih Nemcev, na voglu High in Hubbard St., Allegheny, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 13 v Baggage, Pa.

Predsednik Alojz Zibert, Box 25 Hostetler, Pa.; tajnik John Arch, Box 45, Baggage, Pa.; blagajnik Anton Rauch

Društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloyd, Penna.

Predsednik Anton Bombič, Box 1123, Beaverdale, Pa.; tajnik Jakob Bebevc, Box 17 Onalinda, Pa.; blagajnik Josef Sigmel, Box 115, Lloydell, Pa.; zastopnik John Svigel, Box 998, Beaverdale, Pa.

AHA!

On: "Dovoli, mi, draga Amalija, da pojem, medtem ko iztemu je zofo! Drugače bi morda ljudje mislili, da je nastal majhen ne-sporazum med nima!"

Drzna trditev.

"Kdo ve, prijatelj, ce ni taže beefsteak vlekel se večeraj — kocije!"

Lovska.

Gozdar: Prijatelj! Pozdravite našega Svedra. To bo pravi nedeljski lovec! Prvikrat je bil danes na lovu in ko je prvikrat ustrelil je zadel nekega kinetskega fanta.

Svedr: Kaj ga ne bom — ko mu je Zajec imel!

Nesporazum.

A.: "Kaj, ona debela žena igra na tamburico?"
B.: "Da, izborna udarja."
A.: "Ubogi mož!"

TREBA JI JE.

Prodajalka: "Ta klobuk s šopkom se vam res lepo poda. Za de-set let vas pomaja."

Kupovalka (postarana devica): "Tako? Ali je res? Toda, po-vjejt mi, ali nimate klobuka s še večjim šopkom!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

LAHKO MOGOČE.

A.: "Veste, kaj bi bil vrhunc poguma?"
B.: "No, kaj?"
A.: "Ako bi hoteli prirediti nasprotniki alkohola tukaj zborovanje!"

Iz Avstrije.

— Pojdi, prijatelj, pojdiva v krčno k domu.
— Ne! Tja pa ne grem!
— Zakaj ne?
— Zato, ker je prepovedano na kromo zabavljati!

"NOVA" OPERETA.

Prvi skladatelj: "No, kako se vam dopada moja nova opereta?"
Drugi skladatelj: "Izvrstno; vse svoje najljubše melodije najdem v nji!"

Njegovo mnenje.

Mali Pepček je padel in si joka je izpira rano.

Mati: Kaj pa je bilo, da si padel?

Pepček: Sem pozabil na nogah stati!

Otroče vprašanje.

Mali Pepček zagleda svojo učiteljevo in hiti k njej, kakor da jima nekaj posebno važnega pove dati.

— Gospodična, gospodična — jaz že znam zvezenke na hlačah užigati!

— Tako?
— Da, — ali jih znate tudi vi na hlačah užigati?

Zagovoril se je.

Dijak si je kupil novo obleko.
Krojač: "Prav dobro vam prisloj, samo en gumbo moram pre-staviti."

Dijak: "O, le pustite kakor je. Saj budem itak celo obleka kmalu za-stavil!"

V zadregi.

Ona: "Vsakoj noč prideš še-le ob dveh čez polnoč domov (joka-je) jaz nesrečnica vseh nesrečnic!"

On: "In kaj bi pa počela, če bi bil jaz — nočni čuvaj!"

Glavna stvar.

Po čukarski slavnosti se zbero v krčni poleg drugega občinstva tudi vsi od vaške élite: župnik, kaplan, dva Slovenskarja, prvi in drugi katoliški ūderuh in mežnar. Gospoda piše mnogo in piňuje po tleh. Končno se ojunači krčmar, stopi k mizi in reče:

— Ja gospodje, če boste tako pljuvali — kje bodo pa čuki ležali kadar bodo pijani?

Kaj gá pláši.

Župnik sreča radi svoje velike pohobnosti znanega moža in ga ustavi.

— Slišite, kaj naj pa to pomeni — že šest tednov vas ni bilo pri maši?

— To pomeni, da ne maram v nebesa priti.

— Kaj? Ne marate v nebesa?

— Ne, ker je tam moja — ta starca.

Praktični sluga.

"Baron": "Kako se morete drzni izposojevati si denar od onih, ki so moji upniki. Žan?"

Sluga: "Ker je enostavnejše: tako lahko mečem upnike vun za-se in za vas!"

Prva misel.

Ženin (tat) po poroki: "Sedaj sva poročena, tuela je le še denar ukrašti za ženitovansko potovanje."

RESNIČEN DOGODEK.

Sodnik X. je hudo škilil. Nek ega dne je moral zaslišati tri priče. Prvake je vprašal: "Kako se pišete?" Mesto prvega je pa odgovril drugi: "Janez Bučar". — Sodnik ga je ostro pogledal in rekel: "Saj nisem vas vprašal!" nakar je odgovoril tretji nekako b oječe: "Saj tudi nisem nič rekel!"

Neljubeznjivo.

Ona: "Ali pa tudi veš, zakaj pravijo, da so zakoni sklenjeni v nebesih?"

On: "Na vsak način samo zato, ker je večkrat treba nebeške potrežljivosti, jih zdržati na tem svetu."

Iz šole.

Profesor izve, da se najporednejši dijak njegovega razreda uči malajškega jezika, ker se misli odpovedati študiranju in postati pomorski razbojniki. Pokliče dečka pred sebe, da bi ga posvaril in ga vpraša:

— Ali je res, kar sem slišal — da se učite malajškega jezika?

Dijak: — Res, gospod profesor.

Profesor: — Ali že kaj znate? Kako se po malajški imenuje drevo?

Dijak: — Ta.

Profesor: — In dve drevesi?

Dijak: — Ta - ta.

Profesor: — In tri drevesa?

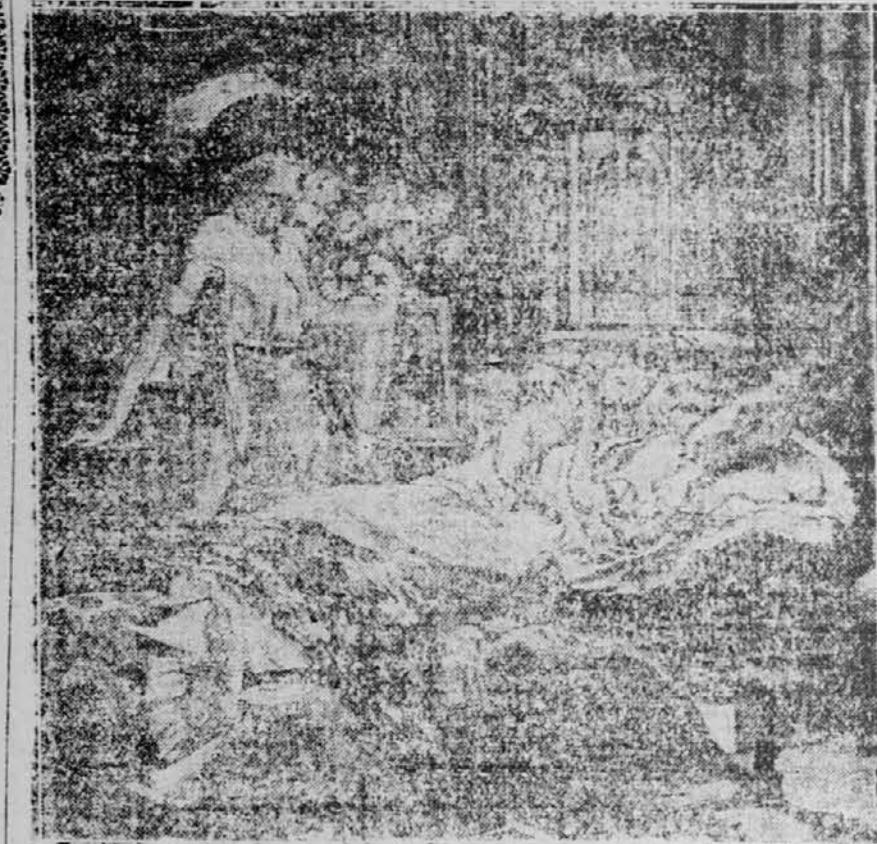
Dijak: — Ta - ta - ta.

Profesor: — In cel gozd?

Dijak: — Tatatatatatata...

Profesor stegne roko in priloži dijaku zašnieso.

NOTRANJI DOŽIVLJAJI.

Prva: "Pri meni je načelo: nikdar ne obujati kesa."

Druga: "Jaz ga pa. Pri meni vzbija kesa vedno tako lepe spomine!"

Sedaj pa ve.

Kakor navadno.

Ona: "Letos rabim nov solnčnik!"

On: "Zakaj ga boš neki rabila; letos imamo zopet velik solnčen mrk!"

To ti je cvet.

"Zakaj te je pa oče pretepel?"
"Zato, ker je močnejši."

Filozofije osemnajstletne zrele gospodinje:

To pa že povem: en bogat starec v rokah mi je ljubiš, kakor deset oficirjev ali doktorjev na strehi.

Napačno razumela.

Strie: "Da, da, Mimica, dasi zaide svetlo sonce mladosti, nam vendar še sveti prijazni mesec strosti."

Nečakinja: "Oh, strie, tako potetično pa se ni nikdo govoril o svoji — pleši."

HIGH .. LIFE.

"Moj mož je zvedel, da ljubkujem za njegovim hrbotom z drugim!"

"Postavi ga vendar pod varušto!"

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJAR, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLJ, I. nadzornik, 912 Worcester Ave., Barberville, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 623 Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAČ, III. nadzornik, 1669 E. 23rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki, so ujedno prošenji, pošiljati uenar naravnost na blagajnika in nikog drugemu, vse dopis pa na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisbodi v poročilih glavnega tajnika kakre pomanjkljivosti, naj to nemudoma nasmotijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnjem popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

STAREC.

Spisal Ivan Cankar.

(Konec.)

Prišel je ponevdoma do kŕme, kjer je kosil in večerjal; in zato je, da je lačen. Ko je vstopil, ga je natakarica osupila pogledala, nato pa se je zasmajala.

"Kod ste hodili vso noč? Kaj ste počeli?"

"Ali se mi pozna?" je vprašal z neodločnim, skoraj plahim glasom.

"Za deset let ste se postarali, kar čez noč!"

Naročil si je malo južino in vina.

"Tudi ona je spoznala prvi hip... ne spoznala, le razodela je, kar je videla že zdavnaj. Za deset let... ženska je, pa je bila čisto udaritrošena, zakaj v vsaki odkritrošnosti je zlobnost... Prej je molčala; zdaj sem ji oznanil svoje spoznanje z očesom in licem. Nove skrivnosti ni več med nami vsemi. Kaj ni to navsezadnjem...?"

Zategnil je ustnice postrani in se je nasmehnil, ko je držal kozarec pred ustnicami.

"Kaj ni to navsezadnjem le odrešenje, ne poguba, le poveličanje, ne ponizuje? Družbi je sitno in težko ob jeeljavevu; pa če bi se jeeljavec krohotajoč zasmajel svojemu jeeljavevu, bi si družba oddelnila, jeeljavec bi brez strahu jeeljaval dalje in veselje bi bilo v hiši... Poglejmo si iz oči v oči, brez plahosti pa tudi brez ošabinosti! Kaj je stavost greh? Greh je le našminkana starost in jaz sem šminko izmil... Brez strahu pojdem med prijatelje, tudi v pisarno pojem... toliko starec je v pisarni, čisto plešasti in zgribljeni... sede tam, pišejo in morda celo kaj koristijo... Še za en krajec imam življenga, pravijo, in najbrž je res... čemu bi zalučil na cesto ta poslednji krajec?"

Ob tretji časi vina se ga je lotila dremavica. Napotil se je domov, silek se je napol, legel je na zofo in je spal dolgo čez poldne.

Ko se je predprinal, je sijalo zarko sonce. Obisket se je zelo skrbno; sam si je osnažil čevljiv, skunjko in klobuk, počesal si je redke lase v prego ter si prevezal belo ovratnico.

"Ce je treba te žalostne poti, nai bo spodbudna, da ne prideš tja, kajor pisanec, ki si je bil zjutraj v svoji neumnosti nekaj izmisli?"

Tako se je napotil naravnost k nji. Stanovala je daleč kraj mesta in hodil je dolgo po solnčnih, veselih ulicah. Zdela se mu je, da so mladi in zdravi vsi ljudje, vsi do zadnjega, moski in ženske. Srečeval je osivelce, ki so hodili ob palici, ženske s snežnimi črnimi avbami in napudranih lici — toda mladost se je smejala ali iz oči, ali z ustnic, glasila se je iz besede in smeha. In bilo mu je, kajor da je edini hrošec med zdravimi ljudmi, kajor da je mrtvec med živimi. Gledal je v tla, koleno se se mu sibila. Še olupnejši je bil njegov korak. Prejšnje dni je rabil četrtn ure do ujenega doma; zdaj je hodil pol ure in je bil tuden.

Ko je pozvonil, mu je odpela njena mati. Pogledala ga je nekako v zadrugi, nato je šla za njim skozi salón v domačo izbo. Sedel je na zofo, ona nju naspriča na stol. Vdrugri mu je pogledala v obraz a ko je srečala njegov pogled, je povesila oči.

"Ali ste slab spal?"

"Slabo... Kako ste ugani, da sem slab spal?"

Odgovoril je s pikrim glasom, skozi zobe; in je še dostavil: "Morda se mi na obrazu pozna? Morda sem se postaral za celih deset let, kar čez noč?"

Prestrašila se je njegovega glasu in ni vedela, kaj bi.

"Nisem mislila tako, Bog mi je priča! Izvrstno izgledate, go spod... samo na očeh..."

Nasmehnil se je.

"Samo na očeh... Zakaj ne govorite resnice v svojih ležih? Saj tudi vi gospa, niste več mladi!"

Solze so ji stopile v oči, molče je sedela še trenotek, nato je vstala.

"Oprostite!"

Ko je bil sam, ga je obšla neizmerna otožnost, tako globoka in bolestna, da bi položil roke na mizo, skril obraz ter zahitel."

"Tako se je komčalo... vse komčalo..."

Tiho so se odprle duri, tiho je stopila v izbo. Vstal je počasi in ji je šel nasproti. Videl jo je lepo kakor nikoli poprej in sreč se mu je stisnilo. Govoril je neodločeno, jeeljaje, komaj razumljivo; ali silil je, da bi bil mirem in hladen.

"Tako je, glej... sama si videla, sama si rekla... Ti si mlada, zdrava, lepa, ustvarjena za življene in za srečo, življena in sreče vredna... Jaz sem bolan in star... čemerem, slabo spim, kašljam počni... Zdravnik je rekel, da je vseeno... za teh par let... Ali Bog vedi, če ne že jutri..."

Poslušala ga je in se je znirom bolj čudila. On je gledal v tla in je govoril dalje.

"Saj sama vidiš, v obraz mi poglej! Roke se mi tresejo, da komaj se držim skodelico... in ēe prizigan svečo, se bojim, da bi odcje ne začgal... Kolena se mi šibe tako hudo, da se časih na cesti vprito vseh ljudi naslonim ob zid... Danes so mi vso po vrsti kar v lice popovedali, da sem star. Čemu bi ne govorili resnice? In v ogledalu sem videl tako strahoto... Kaj bi se nadalje? Sama razumeš, saj si pa metna..."

Prijeela ga je za roko.

"Pojdi v posteljo, prespi to svojo hudo misel in jutri boš vesel in zdrav in smejal se boš, kakor še sinoči!"

Odtgnil ji je roko.

"Zakaj ne govoris resnice? Še sinoči si povedala vse po pravici, zdaj pa... usmiljeno tolazlo umirajočemu! Spoznal sem, ni mi več treba tolazlo!... Ali vse to je, kajor je, ne da se več spremeni... Le to sem ti prisel povedat, ti lepa, mlada, mojemu sreču nad vse draža... nikoli, niti za trenotek te nisem nehal ljubiti... in ves čas, do-

kler mi bo še dano, bodi en sam dan, bodi leto, ne bo je ure, ne minute, da bi ne mislil mate z ljubeznijo. Ti pa bodi usmiljena ineni starec, ne zavri me v svojih mislih..."

"Vzdignila je do obraza sklenjeno roki.

"O Bog, o Bog! Kaj se ti je zgodoval, kaj so ti storili?"

Njegove oči so bile motne in so se bale njenih.

"Kaj bi se nadalje? Povedal sem... in razumela si, še preden sem povedal... Saj bi bilo nespametno, zoperturno, da bi živo mlačiko... No, daj mi roko za slovo, obedve roki mi daj... No, daj mi roko za slovo, obedve roki mi daj... In če se kdaj srččava... in te pozdravim z žalstjo in ljubeznijo, odzdravil mi z usmiljenjem..."

Govoril je znirom tišje: in tedaj so se mu res tresle ustnice, res mu je bil obraz osivel, zgribljen in star, res so se mu šibila kolena.

Dala mu je obedve roki. Njene oči so bile rdeče obrobljene, njene ustnice napol odprtne.

"Ne razumen, ne vem nič... Ali storii po svojih mislih! Pridi jutri, ali pojutrišnjem, ali kadar te je volja... Le eno, dragi, le eno... vame veruj!"

Okrenila se je naglo in je šla.

"Tako je zdaj vse v redu!" je pomislil, ko je stal na ulici. "Nobene vezi na te mlade ljudi. Lahko zaplešem v globočino, nobene roke mi, ki bi me držala. Zarces je svoboda v spoznanju!"

Še pred večerom se je napotil v kremo.

"Saj je vseen! Veseljati v božjem imenu, je rekel zdravnik!"

Toda koj po večerji, že pô drugi časi vina, ga je obsla toliko utrujenost, da mu je klonila glava globoko do mize in da je komaj še prinesel čašo do ustena.

"Star si prijatelj, star!" se mu je srecjal tovaris. "Tak si nocoj, kakor da si videl smrt!"

Vzdignil se je ter šel brez slovesa.

Ko je bil doma, se mu je oglasilo v sreu nekaj čudnega — zdavui, sladki spomini na otroška leta, na mater, na večerno molitev. Dolgo je stal poleg postelje, nato je počasi pokleknil, naslonil je glavo na odoje in je molil dolgo. Molitev pa mu ni dala tolažbe; zaspal je in te trepetajoč.

* * *

V blaznici je živel človek, ki nikoli ni izpregovoril besede. Kloboč je imel poštevani v celo prav do obrvi, ogrjen je bil v dolg halvelok, hodil je ob palici s tresčimi, opletajočimi nogami, v dve gube sključen; obraz je bil usnjat in zgribljen, a glava mu je enakomerno pokimavala in odkimavala, kakor devetdesetletnu starec.

Tako je živel še trideset let.

NA PRODAJ JE SALOON

s pohištvo v dvonadstropni hiši, kateri se zamore držati čez 20 ljudi in poleg tega se oddati stanovanje za \$8 mesečno za eno obitelj. Najemnina za hišo in saloon je \$40 na mesec. Hiša je v sredini hrvatske in slovenske našelbine v Whiting, Ind., na 715 Schrage Ave., kjer se nahaja čez 1000 Slovencev in Hrvatov in do 2000 Poljakov. Prodram takoj radi.

POZOR!

Ljubezen in maščevanje, 102 zvezka \$5.00.

Cigarska sira 100 zv. \$5.00.

Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.

Grofica beracica \$4.00.

Berače skravnosti \$6.00.

Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvansredno nizke cene, poštnina izvršena.

denarjem posiljate na:

GLAS NARODA,

82 Cortlandt St., New York City.

Dixie Camp 2, Chatham, Mich.

(16-20-12) Algér Co.

Anthony Žnidarič.

Dry Hill Beauty belo \$1.00.

Virginia Seedling rudeč. \$1.00.

Vino se poslje od 5 gal sodkih naprej v vsakej množini.

Sodi se računajo za 5 gal. 75c, večji \$1.00, sedi 50 gal. prosti.

Cene se razumijo, prosto postavljen na zeleznejo. Za večje množine vina se napravijo nizje cene. Na zahtevo vzorec

gotovih ali vših vrst.

Kredit trgovci s vinom in dobrimi referencami, drugače

vsaka naročila proti gotovemu plačilu.

Pisma pošiljajte na:

F. Gram, Naylor, Mo.

COMPAGNIE GENERALE

TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspresna parobrodna

LA PROVENCE, LA SAVOIE, LA LORRAINE, LA TOUR LINÉE

na dva vlažka na dva vlažka na dva vlažka

Postni parnički so:

"LA BRETAGNE", "LA GASCOGNE", "CHICAGO" na dva vlažka

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesebrough Building

Parobri odpljujejo ob sedaj naprej veden ob četrtih in pristanišča Nov. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

•LA PROVENCE 21. dec. 1911. •LA TOURAINE 11. jan. 1912.

•LA SAVOIE 28. dec. 1911. •LA BRETAGNE 18. jan. 1912.

•LA LORRAINE 4. jan. 1912. •LA LORRAINE 25. jan. 1912.

Parobrik CHICAGO odpljuje s pomola 57 20. jan. 1912 ob